

בש"פ 6734/17 - מדינת ישראל נגד יאסר אבו סולב, מהדי הואשלה

בבית המשפט העליון

בש"פ 6734/17

כבוד השופט ד' מינץ
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נגד

1. יאסר אבו סולב
2. מהדי הואשלה

המשיבים:

בקשה להארכת מעצר שביעית לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

עו"ד הילה גורני
עו"ד שאדי נאטור
עו"ד מור מלכה

בשם המבקשת:
בשם המשיב 1:
בשם המשיב 2:

החלטה

בקשה להארכת מעצר שביעית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996. כתב האישום מייחס למשיבים עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, השגת גבול, החזקת מכשירי פריצה, קבלת נכס שמושג בפשע ושתי עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה. למשיב 1 מיוחסות גם עבירות של נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. למשיב 2 מיוחסת בנוסף עבירה של הפרת הוראה חוקית.

1. נוכח העובדה ששמיעת הראיות הסתיימה בבית המשפט המחוזי ואף הושמעו סיכומי התביעה וסיכומי ההגנה עתידים להישמע ביום 22.10.2017, המחלוקת בין הצדדים הצטמצמה אך לגבי שאלת הזמנת תסקיר מעצר עדכני על אודות משיב 1 והסכמת משיב 2 להארכת מעצרו נוכח החלטת בית המשפט המחוזי מיום 30.8.2017, במסגרתה מצא בית המשפט לנכון להזמין תסקיר מעצר עדכני לגבי משיב 2.

עמוד 1

2. כאמור בית המשפט המחוזי הורה על הזמנת תסקיר מעצר בעניין משיב 2 ומשיב זה חושש כי אם ייתן את הסכמתו להארכת מעצרו בבית משפט זה בהליך זה, יסוכל שחרורו לחלופת מעצר לאחר קבלת תסקיר בבית המשפט המחוזי. חשש זה לא הופג גם נוכח הצהרת בא-כוח המבקשת כי לא ייטען בבית המשפט המחוזי שההסכמה להארכת המעצר בהליך זה תיזקף לחובת המשיב בבית המשפט המחוזי. בא-כוח המשיב 1 טוען, כי אין מקום להפלות בדינו של משיב 1 לעומת משיב 2 ואם הוזמן תסקיר מעצר בעניינו של משיב 2, יש לעשות כן אף לגבי משיב 1.

3. כאמור, הליך שמיעת הראיות בבית המשפט המחוזי הסתיים זה מכבר ואף נשמעו סיכומי התביעה. סיכומי ההגנה אמורים להישמע ביום 22.10.2017 ובנסיבות אלה די נהיר כי יש להיעתר לבקשה כדי לאפשר את סיום המשפט וכתיבת הכרעת הדין כסדרם. כמו כן, פשיטא כי הארכת המעצר בשל הצורך לסיים את המשפט אינו גורע ואינו פוגע באופן כלשהו באפשרות מי מהמשיבים לזכות בשחרור על ידי בית המשפט המחוזי אם הם ישכנעו אותו כי יש לשחררם לחלופת מעצר. לפיכך, חששו של משיב 2 איננו במקומו.

4. באשר למשיב 1, הרי שנלמד שעובר למתן ההחלטה ביום 30.8.2017 הוא לא נקט את ההליכים שנקט בהם משיב 2. לפיכך, ההחלטה על קבלת תסקיר בעניינו של זה האחרון, לא התייחסה למשיב 1. קשה עד בלתי אפשרי להעריך במסגרת זו אם בכך הופלה המשיב 1 לרעה לעומת חברו, אך בכל מקרה, עניין זה מסור לשיקול דעתו של בית המשפט המחוזי האמון על הליך המעצר ודבר לא מונע ממשיב 1 לעתור לקבלת תסקיר שם.

על כן אני נעתר לבקשה ומאריך את המעצר כמבוקש החל מיום 16.9.2017 ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 24704-09-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ב באלול התשע"ז (3.9.2017).

שׁוֹפֵט